

Het is een bijzonder schooljaar geweest. Ik heb meer dan ik had verwacht geleerd en meegemaakt. Ik heb meer tegenslagen dan voordelen gehad. Enkele tegenslagen was ik zelf verantwoordelijk. bijvoorbeeld mijn eerste en direct ook mijn laatste waarschuwing van het dit jaar. Ik had te weinig gedaan, besloot een dag voor mezelf te nemen en liet tegelijkertijd mijn team stikken. Dat nooit meer. Ik heb mezelf voorgenomen dat dit nooit weer zou gebeuren. Een andere tegenslag waar ik zelf verantwoordelijk voor was, was het terughoudend zijn met het handhaven van de teamcode en het lelijke gedrag wat hiermee gepaard ging.

ik heb uit feedback van het 2e project waargenomen dat ik, zoals binnen het Johari-venster wordt genoemd, een blinde vlek heb. Ik gedroeg mij als een dictator met onduidelijke doelen die niet streng genoeg de teamcode handhaafden. Deze feedback heb ik meegenomen in mijn POP-doelen die ik tot hen recht heb gracht tijdens het 4e project.

Als ik dan ook direct kijk naar het 4e project dan had ik dus zowel tijdens het 2e als het 4e project strenger mogen handhaven, zowel in het team zijn belang als mijn eigen. Dat heb ik tijdens het 4e blok wel beter gedaan met behulp van mijn POP. Ik heb dit doel naar mijn mening wel behaald, maar ik wou tegelijkertijd empathisch kunnen meedenken met andermans situatie. De scheidingslijn tussen harde handhaving en empathie is een vage lijn die ik jammer genoeg nog niet helder genoeg zie. Maar dat mag, ik ben een student en ik ben hier om te leren. Dit schept voor mij de gelegenheid om verder te groeien binnen de rol van projectleider en daarmee toekomstige leerdoelen te stellen, maar voor de volgende keer doe ik denk toch liever een stapje terug en geef ik deze verantwoordelijkheid uit handen. ongeacht of jij een teamlid of teamleider bent, jij mag iedereen een waarschuwing geven. Maar toch dwaalt de gedachte dat deze verantwoordelijkheid toch bij de projectleider hoort te liggen.

Als ik verder kijk naar concrete individuele voortgang dan kijk ik naar 2 belangrijke stukken hierin. Beroepsoriëntatie en studievoortgang (het behalen van ECTS).

Qua beroepsoriëntatie kan ik hartstikke positief terugblikken op het afgelopen jaar. Ik heb actief geparticipeerd tijdens o.a. de bedrijvenmarkt in het Atlas theater en na afloop nog met meerdere bedrijven contact gehad om een duidelijker beeld te krijgen van het beroepsveld. Hierop aansluitend heb ik gedurende dit jaar mijn bestaande netwerk benut om in contact te komen met echte beroeps ICT-ers werkzaam in verschillende branches. Hiermee garandeer ik dat mijn oriëntatie breed was en niet al te gekokerd.

qua studievoortgang ligt het er op dit moment niet om dat ik er beroerd voor sta, maar ik ben hier niet geheel verantwoordelijk voor. Het missen van meerdere tentamens vanwege de OV-stakingen is nog steeds naar mijn mening een overmachtsituatie. Anderzijds, tijdens de 3e tentamenweek was ik enigszins verantwoordelijk. Op beide programmeer tentamens heb ik er een potje van gemaakt. Ik was bang omdat het mijn eerste tentamens waren en op het andere tentamen had ik een hele lelijke black-out. Echter qua projecten en overige vakken sta ik er prima voor. als ik mijn projecten en computational thinking bij elkaar optel dan kom ik op 42 ECTS. Ik ben er bijna en moet nog min. 1 tentamen halen om door te mogen naar het 2e jaar.

om het maar even samen te vatten.

Ik heb veel geleerd, gebeterd, verrijkt en nog een lange weg te gaan. Ik ben blij met deze opleiding die ik heb gekozen en ik weet zeker dat ik goed op mijn plek zit op NHL Stenden. Ik wil dolgraag verder met software engineering in de hoofdfase, mits ik het zover schop dit jaar.

En om dit verslag af te sluiten wil ik duidelijk maken dat ik hartstikke uitkijk naar de komende jaren van de opleiding :).

miracle-pack inc.

THE LITTLE THINGS YOU FORGET